

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ MENSUAL DE CULTURA

 Redacció i Administració:
Jaume I, 98

 Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

 Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

La nostra separació

Els nostres lectors han pogut observar que novament «Nostre Ideal» porta per subtítol «Periòdic de cultura» enlloc de «Portaveu del Centre Catalanista» que ha portat en aquests darrers mesos.

Aquest canvi equival a una nova situació política del nostre mensual.

Fins ara havíem conviscut en la seva redacció homes de les diferents tendències del catalanisme però tots, per mutual respecte, qui més qui menys, havíem tingut cura de no accentuar quasi, en la expressió escrita dels nostres pensaments, les diferències d'apreciació que ens separaven.

«Nostre Ideal» nasqué com a portaveu del Centre Nacionalista que es fundà en l'any 1922. En aquest Centre i en la Redacció del nostre periòdic convisqueren fraternalment els molletans simpatitzants en la política de la «Lliga Regionalista» i els d'«Acció Catalana». Per això, recordant aquesta satisfactòria experiència nosaltres acceptàrem sense recel les suggestions que se'ns feren, a la caiguda de la Dictadura, de reconstituir un Centre en el que hi cabessin les diferents tendències del catalanisme. Sis mesos han estat més que suficients per a convencer-nos que a causa de l'estat actual de la política catalana i a causa de la joventut de molts dels nous socis que els priva de veure les coses com els que per llur edat tenen forçosament una major experiència, la convivència actualment és impossible.

Per aquest convenciment a ningú ha d'estranyar que haguem donat tots les majors facilitats per a portar a cap la separació d'una manera amistosa.

Fins ara, a Mollet, totes les divisions dels partits polítics havien tingut per origen qüestions personals. La que acaba de tenir lloc

entre nosaltres, cal dir-ho, no ha tingut pas aquest baix motiu. Ha estat provocada per no estar tots d'acord sobre el camí a seguir per a assolir l'autonomia política de Catalunya. Tots hem quedat amics personalment i aquest fet significa un avenç en les costums polítiques del nostre poble.

¿I quin és el camí que emprenen ells i el que seguim nosaltres per a obtenir beneficis per a Catalunya?

Fins ara, diuen ells, la Monarquia actual, no s'ha mostrat gens propícia a satisfer les aspiracions de Catalunya. Una sola concessió que ens havia fet, la Mancomunitat, ens la va pendre en el temps de la Dictadura. En el Palau de la Generalitat de Barcelona, davant dels alcaldes dictatorials de Catalunya foren pronunciades unes paraules que ofengueren els sentiments dels catalans. No cal doncs esperar res de l'actual Monarquia. Sols amb un canvi de règim, amb la proclamació d'una República federal tindrà solució dintre d'Espanya el plet català.

Fins ara, diem nosaltres, la Monarquia actual, no s'ha mostrat gaire propícia a satisfer les aspiracions de Catalunya. Una sola concessió que ens havia fet, la Mancomunitat, ens la va pendre en el temps de la Dictadura. En el Palau de la Generalitat de Barcelona, davant dels alcaldes dictatorials de Catalunya, foren pronunciades unes paraules que ofengueren els sentiments dels catalans. Amb la implantació d'una República federal el nostre plet quedaria automàticament resolt. Però... aquest canvi tan bonic en teoria és practicable? La Monarquia compta amb una gran força material, la major part de l'exèrcit i amb una gran força moral, l'esperit tradicionalment monàrquic de la raça castellana. En aquesta hora el pes que representem no pot fer decantar la balança. Tant és que el tirem doncs a un plat com a

l'altre. I si a Espanya tenim Monarquia per anys, com ha reconegut el president d'Acció Catalana Sr. Nicolau d'Olwer, si hem d'obtenir una concessió per ara ha d'ésser d'aquest règim. Els republicans, de moment sols poden donar-nos moltes promeses.

Per això trobem lògic i natural que la «Lliga» desitjosa de portar a la realitat, encara que sigui per parts, les nostres aspiracions, estigui disposada a continuar actuant, com ha fet fins ara, dintre la Monarquia.

I prou per avui que molt ens queda que dir sobre aquestes qüestions palpitants, que amistosament desitgem discutir des d'aquestes planes amb els nostres amics del Centre Catalanista Republicà.

Tant convençuts estem nosaltres de que segueixen ells un camí errat com de que el segueixen de bona fe.

Comptem també nosaltres que creuen amb la nostra bona voluntat i amb el nostre patriotisme. Per això esperem que les discussions que ara comencem seran regides per les normes que imposa la bona educació.

JOSEP SANS I ROSSELL.

Recordança

FANTASIA TRISTA

En memòria del jove En Joan Camps i Rota

Feies goig de debó, erets un bell plançó, de la vellesa del teu avi dolç orgull, estimat de tota la vila, dels amics defensor, de les noies admirat, ple de juvenesa i de salut.

Estudiós i aimant de fer-te home seriós, buscàres en honrat treball un medi segur d'ésser útil, als homes i sense por sacrificares la teva joventut.

Fugires de saraus i festes i d'amors, deixant la vida tranquil·la de la llar que sense tú, semblava un casal trist, un casal fosc, perquè t'e n'endugueres l'alegria i el deixares mut.

Allà en llunyanes terres treballaves, respirant aires de muntanya dolços i purs i en el treball distracció trobaves però tenies per nostra terra el cor mogut.

Un dia fatal en un llac d'Andorra trobares

la mort i desaparegut entre ses aigües manses i pantanoses, entregares l'ànima a Déu pietós i just.

Aquí en la terra, el teu record és per tots desconsol, és per nosaltres com un buid que no podrem oblidar, és un plor, és una tristesa que ens té commoguts.

Ton nom corré de boca en boca i al pronunciar-lo tot eren llàgrimes als ulls, perquè tothom et volia a la vila teva on et feies estimar com ningú.

Jo he vist noies i dones i vells plorar parlant de ta trista fi i quedar com muts, perquè plens d'una emoció especial no sabien com demostrar el seu enuig.

Jo que de petit et coneixia, que vaig vetllar a ton pare en el seu taüt, que de ton avi he escoltat penes i alegries i de ta germana conseller he sigut.

Jo que t'havia vist créixer amb bon judici, sempre estudiós i sempre pur, no puc capir sense crudel desfici que mai més et veuré ni sabré de tu.

El darrer dia que et vaig parlar, vas preguntar-me que anés a veure't, a bon segur perquè veiés com et portaves en ton treball estudiós i feixuc.

Però ara no aniré a Andorra, perquè a cada recó i a cada punt em semblaria que m'enraones i que em miren els teus ulls.

No aniré per ara a Andorra, però pren aquestes ratlles per tu, com una dedicada corona sobre la terra que cobreix ton cos fret i mut.

Dorm per sempre dolç amic, amb repòs tranquil, que se que en aquesta terra a ningú deixares agraviat, ni tampoc enemic, sinó a tots plens d'afecte per tu.

Dorm, que encara que t'he resat, vull anar un dia a veure ton sepulcre de records curull. Serà un romiatge a Andorra, amic estimat, del que sempre et recordarà.

JOAN B. TURULL.

NOTICIARI

Advertiments interessants.—Per la nova marxa empresa per «Nostre Ideal» no rependrem el nostre sorteig de llibres fins a tenir reorganitzada la nova llista de subscriptors protectors amb dret a aquest sorteig.

El sorteig del dia 21 donà el següent resultat: Primer núm. 4; Segon núm. 16; Del tercer al cinquè núms. 9, 37 i 43.

D'aquí endavant tindrem dues menes de subscriptors: els protectors que pagaran almenys una pesseta mensual. Aquests tindran dret al sorteig de llibres i tindran tants números als efectes del mateix com pessetes mensuals paguin i els subscriptors corrents que pagaran dos rals cada trimestre i tindran sols dret a rebre el periòdic.

A la llista provisional dels primers hi hem posat a tots als que ja han estat subscriptors i a alguns altres a qui creiem pot interessar. A la dels segons a tots els molletans que creiem ho poden ésser. Preguem a uns i altres tinguin l'amabilitat d'avisar-nos si no hi estan conformes.

No està encara en mans dels seus legítims propietaris l'edifici del Centre autonomista de Dependents del Comerç de Barcelona.

Es hora ja que el Govern del General Berenguer li posi.

El dia 4 d'aquest mes hi hagué un Consell General demanat pels d'Acció Catalana per a aprovar una proposició demanant que el Centre prengué el nom de Centre Catalanista Republicà i que s'adherís a Acció Catalana.

Els elements de la «Lliga» desitjosos de la separació per ésser difícil la convivència amb els catalanistes republicans no hi feren la més mínima oposició i els consellers d'aquella tendència juntament amb els republicans havien signat ja abans la dimissió de llurs càrrecs.

S'elegiren per a formar el nou Consell Directiu els Srs. Enric Rosés, Joan Castells, Joan Pedrerol, Marc Punsola, Pelegrí Pi, Joan Ambrós, Josep Fortuny i Rossend Ràfols.

S'els encarregà de distribuir-se entre ells els càrrecs i s'els donà un ample vot de con-

fiança per a resoldre lo del deute i la qüestió del mobiliari amb els seus propietaris.

Diu que els càrrecs han quedat distribuïts de la següent manera: President, Pedrerol; Vice-president, Castells, Secretari, Rosés; Vice-secretari, Ambrós; Caixer, Punsola; Bibliotecari, Fortuny; Vocals, Pi i Ràfols.

Ara és de suposar que es donaran de baixa d'aquest Centre tots els catalanistes que siguin indiferents per les formes de govern i no estiguin disposats a seguir la disciplina d'Acció Catalana.

Relacionades amb la Santa Missió que començarà el dia 5 d'Octubre en els locals de l'Ateneu i Cooperativa es donaran unes conferències sobre assumptes metafísics.

Se'ns prega la publicació d'aquesta nota del Terç Orde Francescà:

El dia 14 d'aquest mes, es verificà el sorteig a benefici de l'adquisició d'una nova imatge del Seràfic Pare Sant Francesc d'Assís propi per a les funcions del Terç Orde i que s'instal·larà en nostra Església Parroquial, ajudant Déu, creiem dintre breu temps poder inaugurar i beneir solemnement dita imatge. La junta de les germanes terciàries junt amb la cooperació dels germans terciaris determinà fer el sorteig indicat d'una bella imatge de la Verge de Montserrat, essent premiat el n.º 391 havent estat la favorescuda la Sra. Maria Tintó Falgà molt devota religiosa del veí poble de Montmeló.

En nom de nostre benvolgut Sr. Rector i demés terciaris del nostre Venerable Terç Orde Francescà, dono les més corals gràcies a tots els qui ens han ajudat amb ses almoines per a contribuir a aquesta obra tant santa, pregant a Déu i al Seràfic Pare Sant Francesc, els beneeixi igualment que a aquesta obra tant espiritual. — Ramon Guerra.

Dintre breus dies donarà una conferència a Granollere, organitzada per la Unió Gremial, el catedràtic de Dret Internacional de la Universitat de Barcelona En Josep M.ª Trias de Bes.

Són varis els molletans que tenen el propòsit d'assistir-hi.

l'altre. I si a Espanya tenim Monarquia per anys, com ha reconegut el president d'Acció Catalana Sr. Nicolau d'Olwer, si hem d'obtenir una concessió per ara ha d'ésser d'aquest règim. Els republicans, de moment sols poden donar-nos moltes promeses.

Per això trobem lògic i natural que la «Lliga» desitjosa de portar a la realitat, encara que sigui per parts, les nostres aspiracions, estigui disposada a continuar actuant, com ha fet fins ara, dintre la Monarquia.

I prou per avui que molt ens queda que dir sobre aquestes qüestions palpitants, que amistosament desitgem discutir des d'aquestes planes amb els nostres amics del Centre Catalanista Republicà.

Tant convençuts estem nosaltres de que segueixen ells un camí errat com de que el segueixen de bona fe.

Comptem també nosaltres que creuen amb la nostra bona voluntat i amb el nostre patriotisme. Per això esperem que les discussions que ara comencem seran regides per les normes que imposa la bona educació.

JOSEP SANS I ROSSELL.

Recordança

FANTASIA TRISTA

En memòria del jove En Joan Camps i Rota

Feies goig de debó, erets un bell plançó, de la vellesa del teu avi dolç orgull, estimat de tota la vila, dels amics defensor, de les noies admirat, ple de joventesa i de salut.

Estudiós i aimant de fer-te home seriós, buscàres en honrat treball un medi segur d'ésser útil als homes i sense por sacrificares la teva joventut.

Fugires de saraus i festes i d'amors, deixant la vida tranquil·la de la llar que sense tú, semblava un casal trist, un casal fosc, perquè t'endugueres l'alegria i el deixares mut.

Allà en llunyanes terres treballaves, respirant aires de muntanya dolços i purs i en el treball distracció trobaves però tenies per nostra terra el cor mogut.

Un dia fatal en un llac d'Andorra trobares

la mort i desaparegut entre ses aigües manses i pantanoses, entregares l'ànima a Déu pietós i just.

Aquí en la terra, el teu record és per tots desconsol, és per nosaltres com un buid que no podrem oblidar, és un plor, és una tristesa que ens té commoguts.

Ton nom corré de boca en boca i al pronunciar-lo tot eren llàgrimes als ulls, perquè tothom et volia a la vila teva on et feies estimar com ningú.

Jo he vist noies i dones i vells plorar parlant de ta trista fi i quedar com muts, perquè plens d'una emoció especial no sabien com demostrar el seu enuig.

Jo que de petit et coneixia, que vaig vetllar a ton pare en el seu taüt, que de ton avi he escoltat penes i alegries i de ta germana conseller he sigut.

Jo que t'havia vist créixer amb bon judici, sempre estudiós i sempre pur, no puc capir sense crudel desfici que mai més et veuré ni sabré de tu.

El darrer dia que et vaig parlar, vas preguntar-me que anés a veure't, a bon segur perquè veiés com et portaves en ton treball estudiós i feixuc.

Però ara no aniré a Andorra, perquè a cada recó i a cada punt em semblaria que m'enraones i que em miren els teus ulls.

No aniré per ara a Andorra, però pren aquestes ratlles per tu, com una dedicada corona sobre la terra que cobreix ton cos fret i mut.

Dorm per sempre dolç amic, amb repós tranquil, que se que en aquesta terra a ningú deixares agraviat, ni tampoc enemic, sinó a tots plens d'afecte per tu.

Dorm, que encara que t'he resat, vull anar un dia a veure ton sepulcre de records curull. Serà un romiatge a Andorra, amic estimat, del que sempre et recordarà.

JOAN B. TURULL.